

forudsætte. Endvidere skal jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at saadanne Regler gerne skulde indeholde Bestemmelser med Hensyn til Sæsonarbejdere. Jeg gaar ud fra, at Sæsonarbejdere i størst muligt Omfang — og maaske fuldstændigt — kan hjælpes af deres Arbejdsløshedskasse, saa at de kun i forholdsvis ringe Antal vil falde ind under denne Lov. Ikke desto mindre kunde det jo ske; og derfor er det rigtigt i denne Forbindelse at understrege, at det er Meningen med den høje Løn for Sæsonarbejdere, at den skal kunne strække til ogsaa i den Tid, hvor der ikke kan paaregnes Arbejde.

Et andet Punkt, som ofte har været fremme, og som den højtærede Minister ganske sikkert ogsaa maa tage op til Overvejelse, er, hvorvidt man kan forlange, forinden Understøttelse ydes efter denne Lov, at anvist Arbejde overtages, forsaavidt vedkommende arbejdsløse overhovedet kan overtage det. Jeg ved, at dette ved de tidligere Arbejdsløshedsloves Behandling har været et stort Stridspunkt, men jeg ved ogsaa, at man i adskillige Kommuner — og jeg kunde dèr, efter hvad der er mig meddelt, oven i Købet nævne rent socialdemokratisk styrede Kommuner — har holdt sig til det Standpunkt ikke at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis vedkommende var i Stand til at udføre det Arbejde, der tiltrængtes, uden Hensyn til, om det laa indenfor hans Fag eller ej.

Der henvises i § 2, 2det Stykke, til, at Indenrigsministeren skal fastsætte Regler, indeholdende Bestemmelser vedrørende Hjælpens Omfang, Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne m. v. Ved dette Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne maa jeg forstaa, at man faar at vide af Arbejdsløshedskasserne, hvor megen Hjælp der gives til vedkommende arbejdsløse, for at man kan graduere Hjælpen, som Hjælpekasserne skal yde, derefter. Her kommer jeg ind paa et Punkt, som baade Venstres Ordfører (Lillelund) og de to socialdemokratiske Ordførere (J. P. Nielsen og H. P. Hansen [Sorø Amt]) var inde paa. Det forekommer nemlig ogsaa mig, at den Arbejder, som er Medlem af en Arbejdsløshedskasse, til hvilken han har betalt Præmie maaske i lang Tid, ikke uden Grund kunde føle sig brøstholden, naar hans Understøttelse ikke bliver større end den, der udbetales til den arbejdsløse, som aldrig har ydet Bidrag eller i alt Fald ikke nu yder Bidrag til nogen Arbejdsløshedskasse. Saa vidt jeg forstod de 3 foregaaende Talere, er de enige i, at dette bør der tages Hensyn

til. Man bør ikke borttage et Incitament for Arbejderen til at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse, derved at han ikke faar nogen som helst Valuta beregnet i Forhold til andre for den Ydelse, han saaledes har præsteret.

§ 2, 3die Stykke, indeholder Begrænsningsbestemmelser. Jeg gaar ud fra ligesom Venstres Ordfører, at Udtrykket: to Trediedele indeholder Begrænsningen, saaledes at naar vedkommendes Indtægt naarto Trediedele af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste, kan den ikke sættes højere op. Understøttelsen kan supplere den dèr op til, men ikke dèr ud over. Jeg tror, det vil være nødvendigt for Ministeren i Udvalget nærmere at præcisere, hvad der menes med Lovforslagets Udtryk „den paa Stedet almindelige Arbejdsløn“. Der er jo her en dobbelt Begrænsning for Understøttelsen, nemlig dels den paa Stedet almindelige Arbejdsløn og dels den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det paagældende Fag. Det vil vistnok være interessant at høre nærmere om, hvorledes det første Begreb, den paa Stedet almindelige Arbejdsløn, vil være at forstaa.

Maatte jeg et Øjeblik med en enkelt Bemærkning vende tilbage til Lovforslaget angaaende Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse. Grunden til denne Bemærkning er den med Lovforslaget følgende Skrivelse fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917. Det bemærkes dèr i Slutningen af Skrivelsen: „Udvalget vil derfor anse det for ønskeligt, at de eventuelle Tilskud fortrinsvis bevilges til saadanne Arbejder, hvis Udførelse kan henlægges til Vinterhalvaaret, ligesom man vilde finde det ønskeligt, om de omhandlede Tilskud kunde ydes ogsaa til Privatbaneanlæg, eventuelt som Rentetilskud til de Laan, som Kommuner optager for at kunne tilsvare deres Andel af Anlægssummen“. Mon ikke denne Lov og det Tilskud, som Kommunerne gennem den skulde have, vilde komme en lille Smule for langt ud, hvis Tilskud ifølge denne Lov skulde kunne anvendes til Understøttelse for Privatbanerne? Jeg tror, man skal tage en lille Smule varsomt paa det Punkt. Jeg forstaaer meget vel, hvorledes en Passus som den citerede saa let kommer Departementschef Vedel i Pennen; han har jo med de Sager at gøre. Men jeg tror, man bør holde fast ved den Stilling: Privatbanerne for sig og anden Statsstøtte til at sætte Arbejder i Gang for sig.

Som det fremgaar af, hvad jeg har sagt, er det konservative Folkeparti villigt til at behandle begge disse af Regeringen